

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ไม่มีใครเกินพุทธศาสนาเรื่องความเสมอภาค

สรุปทองคำเมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๙ นี้ทองคำได้ ๑๑ กิโล ๒๕ บาท ๓๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๕,๑๙๒ ดอลลาร์ รวมทองคำที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นจำนวนน้ำหนัก ๖,๐๗๘ กิโล หรือ ๖ ตันกับ ๗๘ กิโล ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๗ ล้าน ๒ แสนดอลลาร์ ได้ทีหลังจากมอบเวลานี้ ๑๖๗,๓๑๑ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นดอลลาร์ ๗,๓๖๗,๓๑๑ ดอลลาร์ เงินสดที่นำไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวงทั้งหมด ๑,๑๑๒ ล้าน นอกนั้นกระจายทั่วประเทศไทยเงินสดนะ ออกไปหมดเลย

วันไปเทศน์ศาลากลางจังหวัดนครพนม กับไปเทศน์ในงานศพ โอ้ย คนมากพอ ๆ กันเลย แน่นหมดเลย ที่ศาลากลางจังหวัดนครพนม เทศน์ตอนบ่าย ๒ โมง คนแน่นไปหมด พอเทศน์จบลงแล้วก็ว่าเบาไปหน่อยละวันนี้ นึกว่าตอนเย็นคนจะไม่มาก งานศพ พอไปที่ไหนได้แน่นวัดเลย วัดก็ไม่กว้างเท่าไร คนแน่นขนาดนั้นนะ ก็เทศน์อีกเกือบตาย เทศน์ไม่ถึงชั่วโมงขาดอยู่ ๑ นาที เทศน์ที่ศาลากลางชั่วโมง ๑๓ นาทีหรือไฉนเห็นใหม่ไม่เห็น้อยได้ยังงิฟงซิ พุดตลอดเลยไม่ได้หยุดได้ยัง หยุดแต่หายใจตลอด ๆ มานี้ก็นึกว่าจะไม่มีผู้มีคนอะไรมากนัก ตอนกลางคืนในงานศพ ได้เวลาแล้วค่อยไปที่เดียว ไปที่ไหนได้แน่นวัดเลย มีพระมากนะในงานศพ มาจากกรุงเทพก็เยอะ ส่วนมากมีแต่เจ้าฟ้าเจ้าคุณ เจ้าอาวาส ๆ แหะละมา มาจากวงกรรมฐานเต็มหมดเลย เราก็งตั้งใจส่งเคราะห์พระ

วันนั้นเทศน์ที่วัดศรีเทพ จึงเบนไปทางพระมากทีเดียว ประชาชนฟังทุกวี่ทุกวัน เราอยากว่าอย่างนั้นนะ ส่วนพระนาน ๆ ทั้ง ๆ ที่ตั้งใจฟัง ตั้งใจปฏิบัติเช่นพระกรรมฐานนี้ไม่ค่อยได้ยินได้ฟังครูบาอาจารย์ ที่ไปเทศน์ทางด้านจิตตภาวนานักนะ นี่ละเราพอมองไปเห็น เริ่มเทศน์ก็หมุนไปทางนี้เลย เทศน์สอนประชาชนประมาณไม่เลย ๓๐% อย่างมาก ๗๐% หมุนทางพระทั้งนั้น ๆ ฟาดตั้งแต่ต้นเห็นขึ้นฟ้าเลย วันนั้นนะ เอาให้ฟังชัด ๆ แยกกันมาทำไมแบกพระไตรปิฎกวางั้นนะ เป็นแต่เพียงว่ามันไม่ละเอียดล่อคือธาตุมันเตือนเรื่อย ๆ หดเย็นเข้ามา ๆ แต่ไม่ให้ขาดวรรคขาดตอนขาดแนวทาง เป็นแต่เพียงไม่ละเอียด คือกึ่งก้านสาขาที่ละเอียดไปกว่านั้นมันไปไม่ถึง

ไปไม่ไหว เอาแต่ส่วนใหญ่ ๆ ฟุ้ง ๆ เลย เทศน์ภาคปฏิบัติล้วน ๆ ชัดแต่เรื่องภาวาเลยแหละ เรื่อย ๆ เรียงลำดับลำดับขึ้นไป ให้พระทางภาคปฏิบัติที่อยู่ต่าง ๆ มารวมกันด้วย ให้ทางปริยัติทางกรุงเทพฟังด้วย เพราะอย่างนี้จะไม่มีการเทศน์อย่างนี้ไม่มี

เราพูดจริง ๆ นี้ ก็เรามันผ่านกรุงเทพฯ มาเท่าไร ว่ามันตรง ๆ อย่างนี้ วันนั้นจึงเปิดให้เข้าใจทางด้านปฏิบัติ ทางปริยัติก็เปลือยออกเป็นภาคปฏิบัติ ไม่เดินตามแนวปริยัติที่ยกบาลีขึ้นอย่างนั้นแปลว่าอย่างนี้ทางสายปริยัติ ปริยัติเราก็เรียนมาอย่างนั้น แต่เวลาแปลทางภาคปฏิบัติแถมเป็นอย่างนี้แทรกเข้าไปอย่างนี้ ๆ มันต่างกันนะ ทำไมจึงต่างกันนี้เอาให้มันชัด ๆ นี่นะ เราตายจะไม่มีใครพูดอย่างนี้นี่วะ เวลาเราเรียนเราจะเรียนไปตามแถวตามแนวของหนังสือที่มีแถวมีแนวไปยังไง เรื่องราวไปยังไงก็จะอ่านไปตามนั้น จำไปตามนั้น ๆ ละซิ มันก็ได้ไปตามนั้นพูดตรง ๆ อย่างนี้นะ ไม่แตกแขนงนะ

ถ้าภาคปฏิบัติไม่เป็นอย่างนั้น พอจับนี้ปุ๊บมันวิ่งใส่นੂੰวิ่งใส่นี่เหมือนไฟได้เชื้อเชื้อไฟมีอยู่ทั่วไปไฟมันจะลุกลามไปเลย ธรรมหรือใจนี้มันจะไปละนี้ ความจริงมีทั่วโลกดินแดนเข้าใจไหมละ ความจริงทั้งหลายที่รู้ ๆ สิ่งเหล่านี้เองจะไปรู้อะไร ถ้าว่าไฟไหม้ก็ไหม้ไปตามนี้เอง นั่น พอจ่อเข้าไปปั๊บมันจะไปตามแถวตามแนวของเชื้อไฟ ๆ เรื่อย ๆ มันไม่ได้ไปตามแนวแถวของคัมภีร์ที่ท่านสอน เพราะคัมภีร์นี้ท่านสอนไว้เป็นกลาง ๆ ต่างหาก ส่วนใหญ่ท่านวางแนวไว้ ส่วนจะแตกแขนงนั้นเป็นอุบายวิธีการของผู้ปฏิบัติ จะปฏิบัติมาเพื่อได้รับผลสำหรับตัวเองตามนิสัยวาสนาของผู้จะรู้หนักเบาเล็กน้อยเพียงไร จะไม่เหมือนกันนะอันนี้ก็ดี

นี่ละภาคปฏิบัติท่านทั้งหลายฟังเสียนะ นี่ก็เรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงแปลให้ฟัง วันเทศน์วัดศรีเทพแปล ยกบาลีขึ้นก็แปล แต่เวลาแปลจริง ๆ ไม่ไปตามนั้น แป๊บไปตามนี้ ๆ นะ คือตามที่ไฟมันแฉลบออกไปตามเชื้อเข้าใจไหม มันไม่ได้ไปตามนั้นที่เดียวเลย ให้ได้ฟังทั่วถึงอย่างชัดเจนเลย นี่ละภาคปฏิบัติพระพุทธเจ้ารู้อย่างนี้ พระสาวกรู้อย่างนี้ทั้งนั้น ปริยัตินี่คือเราไปจดเอาจากท่านเอามากก็ได้เฉพาะ ๆ นี้ไปเท่านี้เอง ส่วนปลีกย่อยที่บรรจุไว้ในพระทัยของพระพุทธเจ้าและในใจของพระสาวก จากความจริงที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัตินั้นไม่มี จะมีแต่ส่วนใหญ่ ๆ เป็นแนว ๆ ออกไป ผู้อ่านผู้เรียนก็จดจำไปตามไปนี่ ๆ แตกแขนงไปไหน มันรับไม่ได้เพราะคัมภีร์ท่านไม่บอกไว้นะ มันก็ตามคัมภีร์ไป มันก็จำไปได้ตามคัมภีร์ ว่ายังงี้ก็ว่าอย่างนั้น ๆ เช่น

อย่างว่านรกอย่างนี้ละ นรกท่านก็บอกไว้ส่วนใหญ่ ๆ โลกัณตมทานรค เป็นอันดับหนึ่ง อันนี้ก็บอกว่าสำหรับบรรจุกุโทษที่หนักมากที่สุดท่านก็บอกไว้ละ จากนั้นเป็นอันดับ ๆ ตามอำนาจแห่งกรรมหนักเบามากขึ้นไปเรื่อย ๆ ๒๕ หลุม หลอกใครที่โหดพระพุทเจ้าสอน โฟลกุลามไปหมดเห็นหมดเข้าใจไหม จำให้ต้อยนี้ละ

นี่ละใส่ต้นไม้ใหญ่แล้วกิ่งมันแตกไปโหดตามไหม้มันหมด ทั้งใบทั้งดอกมันไหม้ไปหมดเลยเข้าใจไหม ตั้งแต่ก่อนใหญ่มันไหม้อย่างนี้แตกออกไปถึง ๒๕ หลุม จาก ๒๕ หลุม แต่ละหลุมยังแตกอีกนะในนั้น ท่านก็บอกไว้ ท่านยังแยกอยู่นะ ที่นี้ภาคปฏิบัติมันยิ่งกระจายยิ่งกว่านั้นอีกจะว่ายังไง พอเข้านี้บีบไปโน้น ยกตัวอย่างพระพุทเจ้านะ เราไม่ต้องพูดถึงเรื่องสาวกจะมีได้เป็นบางรายไม่มากนัก ไม่เหมือนองค์ศาสนาที่ว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์เลย ลงในนรกหลุมที่โทษหนัก ๆ นี้ เอ้า ยกตัวอย่างเพียงว่าสัตว์นรกตัวเดียวที่เต็มอยู่ในนรกนั้น สัตว์นรกตัวนี้มันทำกรรมอะไรถึงได้มาตกนรก ย้อนไปนี้รู้หมดกรรมของสัตว์ตัวนี้ที่ตกที่ทำการอะไร ๆ ไร่มันใส่เข้ามาหาจุดนี้ แยกไปคนไหนมีตั้งแต่อย่างนั้นนะไม่ได้เหมือนกัน คือที่เหมือนกันก็มี ที่แตกแยกกันมากที่สุด หลักใหญ่ที่เหมือนกันเช่นอย่างฆ่าบิดามารดา อย่างนี้เป็นต้น นี่อนันตริยกรรม เป็นกรรมที่หนักมากที่สุด ท่านจึงได้เตือนซ้ำซ้ำอีกว่า ถ้ายังมีสติพอระลึกได้อยู่บ้างอย่าทำเป็นอันขาดฟังซิละ

ฆ่าบิดาหนึ่ง

ฆ่ามารดาหนึ่ง

ฆ่าพระอรหันต์หนึ่ง

ทำลายพระพุทเจ้าแม่ไม่ตายหนึ่ง

ยุยงให้สงฆ์ที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วยหลักธรรมวินัย ให้แตกแยกจากกันหนึ่ง

กรรม ๕ ประการนี้เรียกว่า อนันตริยะ อนันตริยะ แปลว่า ไม่มีระหว่างเลย ชั่วฟ้าแลบก็ไม่มี ที่ว่าความทุกข์จะเบาลงชั่วระยะฟ้าแลบไม่มี ผู้ตกนรกด้วยกรรมอันหนักหน่าอย่างนี้ นี่ท่านบอกไว้ อนันตริยะ ไม่มีระหว่างไม่มีช่องว่าง ชั่วฟ้าแลบก็ไม่มี กรรมนี้หนักมากที่สุด นี่ส่วนใหญ่ คนหนึ่งอาจฆ่ามารดาก็ได้ คนหนึ่งอาจฆ่าบิดา คนหนึ่งอาจฆ่าพระอรหันต์ก็ได้ใน ๕ อย่างไม่เหมือนกัน บางคนอาจฆ่า ๒ ราย ๓ ราย ไปก็ได้ นี่เรียกว่ากรรมที่หนักมันแยกไปอย่างนั้น จากนั้นเราก็แยกแยะไปว่าใครทำ

กรรมอะไร ๆ บ้างในแง่ต่าง ๆ นี้พระพุทธเจ้าส่งทะเลาะไปหมดเลย สัตว์ตัวมาตกรราก็ไม่รู้ณะ ว่าได้ทำกรรมอะไร ๆ ไว้บ้าง พระพุทธเจ้าผู้ไม่ตกรรารู้เอง ทะลुरु้ไปหมด

นี่ละศาสตาของพวกเรา เวลาปฏิบัติเนี่ยมันถึงชัดเจนเอามากนะ พอปฏิบัติเข้าไปนี่จึงบอกว่าเหมือนไฟได้เชื้อ พอเข้าถึงหลักเกณฑ์ ๆ จิตกับธรรมจะหมุนตัวเข้าหากันเลย ไฟได้แก่ธรรม ได้แก่ใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันพุง ๆ ไปนี่ ที่นี้ความจริงมีอะไร ๆ นี่มันจะเข้าไปรู้ ๆ ไปหมด นั่นละเรียกว่าเหมือนกับว่าไฟไหม้ไปหมด ๆ เป็นอย่างนี้ นั่นละความจริงเป็นอย่างนี้นะ ส่วนความจำเราก็จำได้แต่ชื่อแต่นาม ตัวจริงมันไม่เห็น ท่านเห็นตัวจริงนั้นด้วย แดกแขนงออกไปเท่าไรเห็นหมด นี่เรียกว่าไฟได้เชื้อ การปฏิบัติผลรู้เห็นขึ้นจากภาคปฏิบัตินี้เหมือนไฟได้เชื้อลุกลามไปได้หมด ๆ เลย นี่เวลาท่านสอนโลกท่านจะอัดจะอันที่ไหน ท่านก็เห็นหมดแล้วนี่ ควรแก่ธรรมะข้อใดที่จะเป็นประโยชน์แก่สัตว์โลกมากน้อยเพียงไรบ้าง ท่านก็ดึงออกมา ๆ เพราะมันเคลื่อนอยู่ตั้งแต่ความรู้ความเห็นที่พระองค์ทรงทราบไปหมดแล้ว

นั่นละธรรมะพระพุทธเจ้าที่ว่า ๘๔,๐๐๐ ธรรมชั้นนั้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ท่านเอามาเพียงพอประมาณ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นนี้เพียงเล็กน้อย ที่บรรจุในพระทัยของพระพุทธเจ้า ไม่ทราบวาก็แสนพระธรรมชั้นนี้ นับไม่ได้นะ ท่านเอามาพอประมาณเท่านั้น ภาคปฏิบัติซึบเข้าไป มันรู้กันไปอย่างนั้น รู้เต็มภูมิของตัวเองแล้วไม่สงสัย ๆ เสียด้วยนะ รู้ตรงไหนไม่สงสัยตรงนั้น แจ่มชัด ๆ ๆ

นี่ละพระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านปฏิบัติอย่างนี้ท่านรู้อย่างนี้ เวลาสอนโลกท่านจึงไม่มีคำว่าอัดว่าอัน ตามแต่ผู้ที่มาปฏิบัติได้มากน้อยเพียงไร จะได้ไปตามกำลังความสามารถของตน ท่านไม่ได้สอนแบบโมฆะแบบลูป ๆ คล่า ๆ นะ ท่านสอนด้วยความรู้จริงเห็นจริง จริง ๆ แต่ออกมาทางปริยัตินี้ก็ต้องถือเอาแบบฉบับเป็นที่ลูปที่คล่าไป ลูปไปคล่าไปตามแบบฉบับ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองไม่รู้ณะ ท่านว่านรกท่านว่าเปรตอย่างนี้ เปรตชนิดนั้น ๆ ภาคปฏิบัติเห็นหมด ท่านเขียนออกมานี้ก็มีแต่ชื่อว่าเปรตชนิดนั้นเปรตชนิดนี้ มีแต่ชื่อเปรตตัวเปรตไม่เห็นเข้าใจไหม ปริยัติเห็นแต่ชื่อเปรตเห็นแต่ชื่อผี เห็นแต่ชื่อนรกอเวจี เห็นแต่ชื่อ สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ไม่เห็นเปรตเห็นผี ไม่เห็นนรก สวรรค์ นิพพานเข้าใจไหม เรียนไปทางคัมภีร์เป็นอย่างนั้นไม่เห็น แต่ภาคปฏิบัตินี้จำไปเลย

นี่ละภาคปฏิบัติ ธรรมพระพุทธเจ้าประกาศล้นโลกมานี้ สองพันห้าร้อยกว่าปีนี่คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานล้วน ๆ ตลาดแห่งสภาพความจริงทั้งหลาย พวกเปรต

พวกผีพวกยักษ์พวกมาร พวกอะไรสัตว์ทุกประเภทเต็มอยู่ในท้องฟ้ามหาสมุทรที่ไหน มี สัตว์เหล่านี้ไม่ได้ขึ้นกับท้องฟ้ามหาสมุทรนะ ขึ้นอยู่กับกรรมของตน เหมือนอย่างจิต เรามองไปทะเลนี้ มันมีที่ไหนเป็นท้องฟ้าเป็นมหาสมุทร มันมีภูเขาที่ไหนกันจิตดวงนี้ มันพุ่งไปไหนมันเห็นหมด อันนี้ความรู้คือจิตอันนี้มันเป็นความรู้ที่ออกไปทางไหนมัน ก็เห็นหมดอย่างเดียวกัน มันจะว่ามองไปนี้ โอ้ย ภูเขาลูกนี้กัน อันนี้แม่น้ำมหาสมุทร กันมันมองไม่เห็น ไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะจิต แล้วสัตว์ทั้งหลายตายอยู่ที่ไหนไม่ได้ว่า ตายอยู่ในเขาลูกนี้ อยู่ในกันเขาลูกนั้น ท่านไม่ได้คำนึงถึงเขา ตัวจริงอยู่ที่ไหนพุ่งเข้าไป หากันเลยเข้าใจไหมล่ะ มันมีอยู่ที่ไหนเห็น ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องภูเขาเลากอ ไม่เกี่ยวกับ แม่น้ำมหาสมุทรกันทางไม่กันทาง เกี่ยวกับจิตความจริงมีที่ไหนนี้พุ่งถึงกัน ๆ ๆ ไป หมดเลยเข้าใจไหมล่ะ

นี่ละความจริงธรรมพระพุทธเจ้า ท่านสอนโลกเวลานี้ขอให้พากันตั้งอกตั้ง ใจนะ จะตายทิ้งเปล่า ๆ นะจะว่าไม่บอก หลวงตาตายไปแล้วไม่มีใครสอน นี่ไม่ใช่ คุณนะ เรียนก็เรียนมาด้วยกันเห็นด้วยกัน เราก็เที่ยวทั่วประเทศไทยในวงพุทธศาสนาก็เหมือนกัน ก็ไม่เห็นมีใครพูด เห็นแต่พระพุทธเจ้าพูดพอเป็นแนวทางเท่านั้น เวลา ปฏิบัติก็เป็นสักขีพยานกันไป ถ้าไม่ปฏิบัติสักขีพยานไม่มี สุดท้ายก็กลายเป็นนก ขุนทอง แก้วเจ้าขา ๆ แล้วลึกลงไปกว่านั้นก็เป็นนอนแทะกระดาษเท่านั้นเองจะเป็น อะไรไป แทะไปตามตัวหนังสือนั่นละ ความจริงไม่เห็น ๆ มีแต่ชื่อ ๆ แทะไปตามชื่อ ตามเสียงไปอย่างนั้น แต่ผู้ปฏิบัติไม่ได้แทะนะเอาความจริง นี่ชื่ออย่างนี้ ตัวเป็น อย่างนี้ ชื่ออย่างนั้น นี่ตัวอย่างนี้ ได้มาทั้งตัวทั้งชื่อด้วยนะ ภาคปฏิบัติได้ตัว บางทีชื่อมี หรือไม่มีก็ไม่ทราบแต่ตัวกำเต็มมือแล้วเข้าใจไหม ความจริงชื่อไม่ทราบว่าชื่ออะไร แต่ ตัวนี้กำเต็มมือมาแล้ว นั่นต่างกันอย่างนี้นะ

ศาสนาพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอสุดยอดนะ ชี้นิ้วไว้เลยไม่มีศาสนาใดในสาม แดนโลกธาตุนี่จะเป็นศาสนาที่สั่งสอนโลกเรียกว่าเป็นทางมรรคทางผล เป็นคูโลก คู่สงสารเหมือนพุทธศาสนา คำว่าพุทธศาสนาทุก ๆ พระองค์ของพระพุทธเจ้ารู้ อย่างเดียวกันหมด เป็นแบบฉบับอันเดียวกันเลย นี่ละมาสอนโลกเป็นลำดับลำดามา นี้ ศาสนานี้เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสทุกพระองค์ พระพุทธเจ้าสิ้นกิเลสทั้งนั้น แล้วเป็น โลกวิทู รู้แจ้งโลก เหมือนกันหมดมาสอนโลกจะผิดไปที่ไหน แต่ศาสนา ของคนมีกิเลสมีตเหมือนกันหมด เอ้า ว่าอย่างนี้นะ ก็กิเลสอยู่ภายในมันจะไม่มืดได้ยัง ไง สุดท้ายก็เอาคำว่าศาสนามาเป็นศาสตราวุธทำลายคนผู้นับถือศาสนาไปได้มากมาย

เราอย่าว่าผู้นับถือศาสนาจะเป็นบุญเป็นคุณเป็นผลประโยชน์ เจ้าของที่เป็นผู้สอน ศาสนานั้นไม่รู้จริงเห็นจริง เอาความชั่วหรือเอาพินเอาไฟมาเผาโลกก็ได้ โลกยอมรับก็ เป็นไฟเผากันไปเลย เพราะมันลูปคล่าไปไม่ได้เห็นเหมือนพระพุทธเจ้า มันต่างกันเข้าใจใหม่ละ นี่ละพระพุทธเจ้าทุกพระองค์สว่างจ้าไปหมด อาโลโก อุทปาติ สว่างโล่งตลอดรอบด้านเลย

อันนี้ศาสนาของผู้มีกิเลส มันมีกิเลสด้วยกัน สอนออกมามันก็ออกมาจากกิเลส ๆ ดีไม่ดีกิเลสมันบงการให้สอนโลกผิดพลาดไปก็ได้ เช่น อย่างตัวอย่างนี้นะ ซ้ำสัตว์ เป็นบาป ถ้าฆ่าเพื่อรับประทานเพื่อกินไม่เป็นบาป ไปคว่ำเอามา กูจะฆ่าพอมึงมาเป็น อาหารมึงจะให้กูไหม เข้าใจไหม ต้องเอาอย่างนั้นชิมมันกัน มันไม่ยอมให้ใช้ไหม ก็ เอาพ้อหรือเอาลูกมึงกำลังรัก ๆ กูจะลากมานี้กูจะฆ่าเอามาต้มยำกูกินนี้ กูไม่ได้ฆ่าทั้งกู จะฆ่ากินมันจะยอมให้ไหม นี่ละเห็นไหมมือเขียนตีนลบ คำว่าสัตว์พระพุทธเจ้าห้ามตั้ง แต่อยู่ในครรรค์ฟังซินะ ให้ความเสมอภาคหมดในบรรดาสัตว์นี่จึงเรียกว่า ความเป็น ธรรม ความไม่เป็นธรรมนี้ฆ่าเฉย ๆ เป็นบาป แต่ฆ่าเอามากินนี้เห็นแก่ตัว เห็นแก่พุง ของตัวก็เป็นเรื่องของกิเลสร้อยเปอร์เซ็นต์นั่นเอง นี่ละมันแทรกอยู่อย่างนี้แหละ มัน ทำสัตว์โลกผู้ที่เชื่อและทำตามเป็นบาปเป็นกรรมได้โดยไม่สงสัย ส่วนพระพุทธเจ้าไม่มี อะไรก็ตามไม่มี แม้แต่อยู่ในครรรค์ห้ามไม่ให้แตะ นู่นนะฟังซิ ท่านสอนไว้อย่างละเอียด ลอมาก พวกกันจำนะ

ศาสนาที่คงเส้นคงวาหนาแน่นที่สม่ำเสมอ ที่เป็นอรรถเป็นธรรม เสมอภาค ไม่มีใครเกินพุทธศาสนาทุก ๆ พระองค์ของพระพุทธเจ้านะ แต่เรื่องศาสนาของผู้มี กิเลสก็ทุกรายเหมือนกันอีก ต้องมีแทรกด้วยยาพิษ ๆ เพราะเจ้าของศาสนามีกิเลส กิเลสคือตัวพิษอยู่ในใจ ระบายออกไปสอนลูกศิษย์ลูกหา บริษัทบริวารมันก็กระจาย พิษออกไปด้วยละซิ มันจะเป็นคุณเป็นประโยชน์ยังไง พูดอย่างนี้เราไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามศาสนาใดนะ เราเอาความจริงออกมาพูด ความจริงเป็นอย่างนั้น พวกกันจำเอานะ เอาละพอวันนี้

(เมตตาช่วยเหลือเรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน จ.สกลนคร รถตัดหญ้า ๒ คัน เสาร์ร่วมกันพื้นที่เขตรอบเรือนจำจำนวน ๔๐๐ ต้น คอมพิวเตอร์ ๓ เครื่อง โรงงานฝึก วิชาชีพจักสานและช่างเชื่อมแดนชาย ๒ หลัง อาคารเอนกประสงค์เพื่อใช้ในการฝึก วิชาชีพ โรงเลี้ยงอาหาร โรงเรียน ห้องสมุด แดนหญิง ๑ หลัง ห้องสมุดโรงเรียนแดน ชาย ๑ หลัง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๔๖,๗๙๙ บาท)

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th